

קם רבי שמיעון על רגליו, וישב רגע אחד ואמר: רבון הולמים, שאתה הוא בעל המלכים ומגלה רזים, יהיו רצונך לסדר דברים בפי, לקים بي את הפסוק הזה, ואנכי אהיה עם פיך, שלא אבנס בכוונה לפניה, פתח ואמר.

תקון שלשים

בראשית, מי בראשית? זו חכמה, זו נקודה של בפונים, שנאמר בה כל כבודה בת מלך פנימה, וזה יראה שהיא מצויה ראשונה, ועליה נאמר יראה יהו"ה בראשית דעת, והיא רמויה במלת בראשית, ויש יראה רעה, רצועה להלכות את קרשעים, ובנקודה הזו היא אותן שבת וימים טובים, ואות של תפליין ואות של ברית מילה. אומתת הרצועה היא ברית רעה, היא ערלה. אשר היא יראה רעה, היא ערלה. אשר מי שפעריר אותה מפוג, שאין רשות לרצועה להלכות אותן, ועל הנקודה הזו נאמר מחלליה מות יומת. מה זה מחלליה? אלא מי שמכניס רשות זורה בחול שלה, שהיא רשות היחיד, שעיליק נאמר ונברתה הנפש ההייה מתוך הקהל, כי את מקדש יהו"ה טמא.

ותבל נרמז בפתחה הזו, יראה ברית שבעת, כמו זה: יראת בראשית, בראשית, בראשית, בראשית, ונקודה הזו שבעת בראשית, יהו"ה קני ראייה דרכו, כמו זה בראשית, הפל היא נקודה אחת, היא ראשית, והיא אות ברית, והיא אות שבת, והיא יראה יהו"ה.

מי החול שלה? ב', ר' הוא בעלה, בו היא שמויה ונסתירה בגולות, זהו שכתב יהי סגור ששת ימי המעשה, כמו זה סתוימה, ותרי נתבאר, ונקודה

קם רבי שמיעון על רגליו ויתיב רגעה חדא ואמר, רבון עלמין דאנט איהו מארי מלכין וגלי רוזין, יהא רענו דילך לסדרא מלין בפומאי, לךימא בי הא קרא (שם ד' יב) ואנכי אהיה עם פיך, דלא אוול בכסופה קדמיה, פתח ואמר.

תקונא תליתן

בראשית מאן ראשית דא חכמה, דא נקודה דלגאו, דאתמר בה (תהלים מה יד) כל כבודה בת מלך פנימה, ודא יראה דאייה פקודא קדמיה, ועליה אתמר (משליא א') יראת יהו"ה בראשית דעת, ואיהי רמייא במלת בראשית, ואית יראה רעה רצועה לאלקאה לחיביכא, ובאי נקודה איהי אותן שבת ויומין טבין ואות דתפליין ואות דברית מילה, ההיא רצועה איהי יראה רעה ערלה, זפאה איהו מאן דاعتיר לה מנינה, דלית לה רשו לרצועה לאלקאה ליה, ובאי נקודה עליה דילאה דאייה רשות היחיד, דעתה אתמר (שמת לא י) מחלליה מות יומת, מאי מחלליה אלא מאן דاعיל רשו נוכראה בחול דילאה דאייה רשות היחיד, דעתה אתמר (במדבר ט) ונברתה הנפש ההייה מתוך הקהל כי את

מקדש יהו"ה טמא.

ובכל אתרמי בhai תיבה ירא"ה ברית שבעת, בגונא דא ירא"ת בראשית, בראשית בראשית, שבעת בראשית, וhai נקודה איהי בראשית, יהו"ה קני ראייה דרפכו (משליא כב). בגונא דא בראשית, פלא איהי נקודה חדא, איהי ראשית, ואיהי אות ברית,

ואיהי אות שבת, ואיהי יראת יהו"ה. מאן חלל דילאה ב', ר' איהו בעלה, ביה איה נטירא וסתימא בגולותא, חדא הוא דכתיב (חזקאל מו א) יהי סגור ששת ימי המעשה,